

i sin Modsætning og til en anden Side eller paa et andet Omraade gøre Skade.

Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (L. Rasmussen) fremsatte Ønsket om Indretningen af offentlige Fødehjem. Dette kunde i og for sig have min fulde Sympati, naar man var villig til at afholde de Udgifter, der fulgte dermed, men det burde selvfølgelig ikke gælde uægte Børns Fødsel alene. Skulde man ind derpaa, burde enhver, der enten var i Trang eller paa Grund af Forholdene ikke kunde være sikker paa i Hjemmet at faa den rette Forplejning, kunne komme ind paa et saadant Fødehjem. Og saa vilde det koste overordentlig mange Penge. Jeg ser ikke, der kunde være nogen god Føje til at oprette saadanne Fødehjem paa offentlig Bekostning alene til Bedste for de Mødre, der skulle føde uægte Børn. Noget lignende gælder om Optagelseshjem. Ogsaa der tror jeg, man meget snart vilde se, at de dermed forbundne Udgifter langt vilde overstige Fordelene, ligesom man ogsaa der meget let vilde komme til at gøre Indgrib i Moderens Ret og Ønske om at beholde og blive ved at have Tilsyn med sit Barn.

Man taler saa meget om Samfundets Pligter overfor de uægte Børn. Jeg mener, at Samfundet ikke har større Pligt overfor uægte end overfor ægte Børn. Jeg kan ikke se, at Samfundet faar nogen særlig Pligt lige overfor uægte Børn, fordi en ung Karl og en ung Pige ikke kunne eller ville holde sig Samfundets Vedtægter og Love efterrettelige. Det uægte Barn har paa Grund af sin hjælpeløse Stilling Krav paa Samfundets Medynd og Bistand, men det har sandelig de ægte Børn ogsaa. I det hele tror jeg, at det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds var meget for højt oppe i det Foredrag, han holdt angaaende de uægte Børns uheldige Stilling. Jeg indrømmer fuldt ud, at det at være uægte Barn selvfølgelig er at begynde langt mere paa Livets Skyggeside end blot det at være et fattigt Barn, men saa slemt, som det ærede Medlem vilde gøre det til, er det ingenlunde. Jeg er vis paa, at man, hvis man vilde, kunde nævne adskillige uægte Børn, der ere komne frem i Verden og have gjort Landet Ære, og jeg er vis paa, at jeg, hvis jeg vilde — men det vil jeg ikke — kunde gennemgaa Hof- og Statskalenderen med det ærede Medlem og vise ham adskillige uægte Børn, som ere komne godt frem i Verden. Dette, at alle Børn skulle være lige, naar de komme til Verden, er en Tanke, som er meget

smuk, men som vi Mennesker ikke formaa at gennemføre, alene af den Grund, at med Barnet følger en Mængde Egenskaber og Evner eller Mangler paa Evner, som det har arvet fra sine Forældre — det gælder i alle Samfundslag —, og hele Barnets Udvikling i Tidens Løb er i saa mangt og meget afhængig af de Omgivelser, hvorunder det lever og opvokser, at den Lighed, som det ærede Medlem vilde tilstræbe, er det umuligt paa denne Jord at komme til.

Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (W. Neergaard) var betænkeligt ved den, ret stærkt begrænsede, Arveret, som jeg har foreslaaet. Nogen egentlig Begrundelse af hans Frygt for denne Arveret hørte jeg ikke af det ærede Medlem. Mig forekommer det, at naar det kan bevises saa nøje, som saadant overhovedet kan bevises, at en Person er Søn eller Datter af to bestemte Personer, og velerhvervede Rettigheder ikke derved krænkes, fører Blodets Krav med sig, at Barnet bør have Arveret ikke blot som nu, og som det fra gammel Tid har haft, efter sin Moder, men ogsaa efter sin Fader. Lovforslaget er paa dette Punkt affattet saa forsigtigt, at der i Virkeligheden ikke er Grund til at nære Frygt. Det er fuldkommen rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at man har det Tilfælde, at Kvinder kunne forføre Mænd — paa den Maade kom jo netop Syndefaldet ind i Verden —, men vi maa virkelig alligevel indrette vore Love efter det, som er overvejende almindeligt, og det er sikkert, at det er Mændene, der lokke og forføre Kvinderne. Jeg tror ikke, der vil være nogen Fare for, som det ærede Medlem mente, at nogen Kvinde skulde lægge sig efter en Mand for at spekulere i Arv. Ja, jeg tror godt, der kan være Kvinder, der lægge sig efter at staa i løst Forhold til en velstaaende Mand for at spekulere i Penge, for at faa Fordel selv, men at tænke sig, at en Kvinde skulde indlade sig paa et saadant Forhold i det Haab, at hun derved kunde faa et Barn, som kunde arve den Mand, hun havde traadt i Forhold til —, ligger ud over min Evne til at omgaaes med Forestillinger, der staa paa ret Køl.

Det ærede Medlem fandt, at i alt Fald burde man kunne være sig imod, at ens Hustrus Formue blev delt mellem hendes Børn og Mandens uægte Børn. Ja, det kan jo enhver, hvad det ærede Medlem ogsaa selv havde Øje for, gøre ved at sikre sig ved Ægtepagt. Men naar der ingen